

SOPHIE ADAMS

Заложни на
любовта

Страст

Sophie Adams

Заложил На Любовта

Анотация

когато залогът включва сърцето, може много да се спечели, но също и много да се загуби. Емили Крауфорд мислеше, че целият ѝ живот е планиран. Тя беше прима балерина в градската балетна трупа и имаше всичко, което едно момиче някога би могло да иска: успех, пари, талант, и красив годеник, който всички смятаха за добра партия. Тя никога не беше си представяла, че животът ѝ може да се обърне така драматично и всичко, което беше приемала за даденост щеше изведнъж да изтече между пръстите ѝ. За да преобърне живота си, Емили Крауфорд трябваше да умре. И на нейно място се роди Бланш Делукс, танцьорка и звезда в Блубелс, една от най-великите шоу-къщи в Лас Вегас. Тя използваше тялото си, за да съблазни и забавлява публиката, но в личен план, тя издигна бариери, за да не може никой да се сближи с нея, за да защити сърцето си. Когато Тайлър Уилямс, чаровният собственик на казино, видя мистериозната танцьорка за първи път, той бе завладян от страст. Тя беше предизвикателство, което Тайлър би желал да спечели и той искаше да заложил високо, за да бъде сигурен, че ще я вкара в леглото си, за негово удоволствие. Това, което не знаеше бе, че когато един залог включва сърцето, може много да се спечели... но и много да се изгуби.

Заложил на любовта

©Софи Адамс

Преведена от Ивет

Заложил на любовта

Седем гряха: Страст

Софи Адамс

Показалец:

Съдържание

Бележки на автора

Бланш

Тайлър

Бланш

Тайлър

Бланш

Тайлър

Бланш

Тайлър

Бланш

Тайлър

Бланш

Тайлър

Епилог

Заложил на любовта – страст

Емили Крауфорд мислеше, че животът ѝ е планиран. Тя беше прима балерина в трупата на градския балет и имаше

всичко, което всяко момиче можеше да иска: успех, пари, талант и красив годеник, считан от всички за добра партия. Тя никога не беше си представяла, че животът ѝ ще се обърне толкова драматично и всичко, което бе приемала за даденост, ще се изплъзне от пръстите ѝ.

За да промени живота си, Емили Крауфорд трябваше да умре. И на нейно място, се роди Бланш Делукс, танцьорка и звезда на Блубелс, една от най-великите шоу-къщи във Вегас. Тя използваше тялото си, за да съблазнява и забавлява публиката, но, в личен план, си издигна бариери, за да се предпази от това някой да се сближи с нея, за да защити сърцето си.

Когато Тайлър Уилямс, очарователният собственик на хотел-казино, видя мистериозната танцьорка за първи път, той беше завладян от страст. Тя беше предизвикателство, което Тайлър би искал да спечели и беше готов да заложил високо, за да се увери, че ще я вкара в леглото си, за негово удоволствие.

Това, което не знаеше бе, че когато залогът включва сърцето, може да има много за спечелване... но и много да губене.

Заложил на любовта е втората кратка история в поредицата "Седемте гряха".

Бележка на автора:

Седем гряха. Седем човешки нагласи, които противоречат на божествените закони. Седем грешки, които всички сме извършвали или сме се натъквали в някой момент от живота ни.

Завист, Страст, Гняв, Тщеславие, Алчност и и Мързел. Всяка история от поредицата "Седемте грехове" е вдъхновена от една от тези нагласи. Всички истории имат начало, среда и край и могат да се преплитат с герои, които се появяват в предишните истории.

В Заложил на любовта, ние ще следваме растежа на страстта между мъж, който е познавал само желанието и жена с болезнено минало, която не желае да снижи защитите си. Да пиша за Тайлър и Бланш бе за мен много специално преживяване. Дано да докоснат сърцето ви, както сториха с моето.

Когато приключите с книгата, моля, дайте отзив и я препоръчайте на приятелите си. Вашият отзив дава възможност на другите да се интересуват да прочетат историите.

Посетете сайта ми и ме следвайте във Facebook, за да сте в крак с моите новини и бъдещи издания.

С любов,
Софи Адамс
Страст
(лъст)

съществително (лат lascivus)

1 – Страстно желание за нещо.

2 – Склонност към преувеличени чувственост; похот; чувствителност.

3 – Инстинктивно страстно желание за чувствено и еротично желание.

Бланш

„Емили Крауфорд е мъртва. Остани фокусирана, Бланш Делукс“, е това, което бих си казвала всяка сутрин, когато се събудех и леко чувство на тъга преминаваше през мен, докато поемах мириса на лющещи се стени и мухъл в моя малък апартамент под наем в Лейк Лас Вегас. За жена, свикнала да живее в имение с осем спални в заможните квартали на Рали, Северна Каролина, не беше лесното да поддържам висок духа си и да остана оптимистично настроена, когато живееш в квартал, предимно на алкохолици, работещи момичета и нарко дилъри. За да стигна до Стрип ми отнемаше почти два часа. Следваха репетиции в продължение на осем часа без прекъсване за един и половина час изпълнение и след това трябваше да направя същото пътуване обратно, за да се върна, но сега с допълнителните усложнения на късния час в един град, който никога не спи и опасностите, които са около по това време на нощта.

Но не можех да се оплаквам. Може да е и по-зле. Поне имах храна на масата и покрив над главата си – макар и грозен, малък и мухлясъл, както и работа, която ми помагаше да преживея.

Още си спомням, когато пристигнах във Вегас, преди малко повече от година. След смъртта на майка ми и четенето на завещанието, бях изгубил всичко: семейство, мястото ми

на прима балерина в градската балетна труппа, пари, социален статус и годеник. Така назовавах Джейкъб Милс – човекът, който не заслужава да му бъде дадено име. Задникът, който стъпка сърцето ми и после се измете при първия знак за проблеми. Единственото нещо, което ми остана беше къщата, но тя беше ипотекирана от години и затова трябваше да я продам, за да платя всички задължения, данъци и такси. С едва две хиляди долара в банковата ми сметка и третирана като социална изгнаница от всички, които познавах цял живот, направих списък на всички американски щати и чрез приложение на мобилния си телефон, избрах един на случаен принцип. Бях избрала моята дестинация. Числата се въртяха и се появи Невада. За по-малко от 24 часа бях на самолета, икономична класа, на път за Лас Вегас с един диванерски куфар, който продадох, когато пристигнах тук, и сгънатата хартия в джоба на сакото ми, която беше реклама за прослушване в казино в града.

Най-голямата лъжа!

Когато пристигнах в града, попаднах на това, което считам за едно от най-лошите неща във Вегас: стриптийз клубовете.

Жените танцуваха голи или полуголи на сцени, които бяха дори по-лоши от апартамента ми, извивайки телата си около пилоната и получавайки пари в гащите си. Те оставяха 65% от спечеленото на сводника собственик на клуба.

Признавам, че тези дни бяха трудни. Намерих си работа като сервитторка в най-лошия ресторант в света, от грозна-

та страна на Стрип. Часове и часове на крак обслужвайки всякакви видове хора, чувайки най-лошите реплики за заговаряне, изтърпявайки щипане по задника и грубо отношение от клиенти в замяна на 1.50 долара на час. Беше същата история във всеки бар или кафене, в което ходих: Можех да стана танцьорка или работещо момиче. Трябваше само да избира. Парите ми изтичаха, хазяинът на стаята ми, пълна с бълхи заплашваше да ме изрита и не бях яла свястно ядене от пет дни, когато късметът ми започна да се променя. Успях да спечеля няколко прослушвания за по-добри шоута. Тогава срещнах Кити Монро, която беше танцьорка. С тяло като пясъчен часовник и муцунка, за която си струва да умреш, Кити беше толкова секси, колкото подсказва името ѝ, тя възбуждаше мъжете и караше жените да ѝ завиждат. Срещнах я за първи път в едно казино, където беше хореограф и наемаше момичета за новото си шоу. Тя ме погледна отгоре до долу, а устните ѝ оцветени в ярко червено, се повдигнаха нагоре с отвращение.

– Скъпа моя – каза тя – ефирният тип лебедово езеро може да е успешен там, откъдето идваш, но тук във Вегас, за да бъдеш успешна танцьорка, трябва да имаш дълги, оформени крака, кръгъл задник, които кара мъжете да им потекат лигите и най-важното, да знаеш как да движиш бедрата си.

Не преминах прослушването. Моята физика на балерина с ръст 1.58 м, със слабо, но тонизирано тяло, много руса коса и с класически израз не отговаряха на чувствеността, която

Кити търсеше. Но след като ме видя да плача, сякаш бях загубила най-добрата си приятелка, тя се съгласи да ми помогне и да ме обучи да бъда перфектната танцьорка.

Тъй като очевидно не можех да разтягам достатъчно краищата си, за да превърна 1.58 м в 1.75 м, Кити ме подложи на програма за обучение, подходяща за войник, подготвящ се за война. Моята диета, която до тогава беше 1.200 калории на ден, на практика се удвои. Целта на упражненията вече не беше да поддържат мускулите ми твърди, а да изградят моята устойчивост. Трябваше да удебеля краката и задника си, за да може за първи път в живота си да имам тяло, с толкова извивки, че Джесика Рабит да ревнува. Кити ме научи как да правя точни движения и перфектни ритници, чувствено полюшване на ханша и как бих го нарекла изпъчване на гърдите ми, което привлича вниманието към всичките ми атрибути... които дори не знаех, че имам.

След няколко месеца бях перфектното момиче от кориците на списание: както и тяло, с извивки; също така бях придобила по-секси и по-изтънчен външен вид в резултат на моите часове по гримиране, много тесни дрехи и дълги, червени, вълнообразни акценти вместо русата ми коса.

Когато Кити мислеше, че съм готова да сритам задници, тя ми даде малка роля със сълзи от емоция в очите и каза, че съм преминала тренировъчното й училище с отличие, въпреки че бях единствената ученичка и поради тази причина заслужавах ново име и нова възможност.

Тогава погребях Емили Крауфорд и станах секси червенокосата Бланш Делукс.

На афиша, с красива калиграфия беше написано:

Театър Блубелс

Казино Лъкжъри – Стрип Лас Вегас, 8455

Говорете с Елия

Вторник, 4 часа.

Блубелс бе една от главните шоу-къщи във Вегас с ежедневни шоу програми, търсени от туристи от цял свят. Разположена бе в красивия луксозен петзвезден хотел и казино точно в сърцето на Стрип. Свободното място бе за танцьорка от трето ниво, т.е. един вид допълнителна танцьорка, но дори и да не ми се даде възможност да покажа цялата си техника и талант в открояваща се роля, Блубелс щяха да платят все пак много повече от сегашната ми *работа*.

Когато пристигнах в казиното тридесет минути по рано, се изправих пред най-голямата опашка, която бях виждала през живота си. Стотици, може би дори милиони жени с всякакви форми и размери стояха на опашката, която се извишаваше чак около сградата на театъра. Блондинки, червенокоси, мулатки и чернокожи жени – разнообразието беше огромно. Но те също имаха някои общи неща: репетирания сексапил, блузи с изрязани деколтета, вродена антипатия и височина. Те изглеждаха като гиганти в сравнение с ниския ми ръст, което ми създаваше впечатлението, че ако една от тях иска да ме бутне и да ме изхвърли от там, аз дори няма да бъда

забелязана.

Поех дълбоко дъх и отидох към края на опашката с форма на охлюв, въртейки кичур червена коса около пръста си и се опитвайки се да се концентрирам въпреки бърборенето. Това беше най-трудната част за мен: да мога да изключа всичко около мен, за да мога да се фокусирам и да направя страховотно изпълнение и да впечатля. Винаги съм бил звездата на шоуто и когато поисках мълчание, веднага ми го осигуряваха. Затворените ми очи се просълзиха, когато си спомних, че имах собствена гримьорна. Хубави времена, които никога няма да се върнат.

Поех въздух и издишах бавно, опитвайки се да намеря вътрешния си баланс. Ако имаше нещо, което бих научила от ударите, който ми беше нанесъл живота, то беше, че съм способна да се изправя срещу всичко. Животът беше труден, но и аз упорствах.

Започнах да се разтягам, като усетих, че някои от танцьорите ме гледат с презрение. Тогава малко вълнение привлече вниманието ми. Някакъв антураж вървеше успоредно на опашката: две красиво облечени жени с безизразен поглед на лицата си и мъж с цветна риза и напълно плешив се усмихваше на момичетата. С тях беше момче, което изглеждаше на 18, което слагаше гривни като тези, които получаваш във VIP зоната на шоу, на някои от ръцете на момичетата, които бяха избрани от най-прекрасния мъж, който съм виждала през живота си.

Той беше облечен със сив костюм, който бях сигурна, че е бил поръчков, винено-червена, вратовръзка от чиста коприна и италиански кожени обувки. Тъмната му коса беше много спретнато подстригана и брадата му, която скриваше силната му челюст, му придаваше пакостлив израз. Очите му наблюдаваха всяко момиче от главата до петите много бързо, експертен поглед от някой, който е свикнал най-красивите жени да падат в краката му. С всяка стъпка той посочваше една жена, и още една и момчето слагаше гривните. Той беше секси, съблазнителен и опитен мъж.

Ако бях момиче, което залагаше, а аз не бях, щях да заложа 10-те долара, които имах в чантата си и любимите си балетни обувки, които не можех да изхвърля по сантиментални причини, че този мъж е играч. Най-опасният вид във Вегас.

Запишете това: когато попаднете на играч, бягайте. Те не се страхуват от нищо и няма да се поколебаят да получат това, което искат. Те не се отказват и предизвикателството за тях е като червеното знаме за бика. Когато получат джакпота – *Зън!* – *Зън!* – *Зън!* Независимо дали става въпрос за момичето или за всички монети от най-близката слот машина, те просто се движат към следващата маса, или жена, без да се замислят за това, което оставят след себе си.

Трябваше да послушам съвета си и да държа погледа си далеч от г-н Секси, но неговата чувственост беше толкова естествена и завладяваща, че не можех да се концентрирам върху нещо друго, освен него.

Жените около мен се кокушинеха като пилета в пилешки кооп, стенещи, пискащи, преструващи се, че се кикотят, а единственото нещо, което успях да разбера от всичко там бе когато една от тях каза, Тайлър, което предположих, беше името му.

Малката група продължаваше да се приближава все повече към мен, докато той, с най-изразителните очи, които бях виждала, най-накрая ме погледна.

Света Дево Мария

Той премести езика си по перфектните си устни, които изглеждаха меки като зряла праскова, и ме наблюдаваше отблизо от горе до долу, събуждайки всичките ми сетива наведнъж и оставяйки ме да се чувствам по-смутена, от когато и да било през целия ми живот. Очите му се спуснаха по тялото ми, преминаха по краката ми, извивките на бедрата ми, тясната ми талия, очертана от роклята ми тип прегърни ме, гърдите ми, подсилени от сутиена ми, даден ми се от Кити, устните ми, които бяха леко отворени, и най-накрая, очите ми. Когато очите ни се срещнаха, почувствах, че в мен се запали огън, изгарящ от страст, желание и нещо друго, за което нямах думи.

– И нея – каза той, като направи движение с брадичката си в моя посока, без да откъсва очи от мен. Младото момче се наведе към мен, но беше спряно от една от жените в антуража.

Тай, виждал ли размера ѝ? Тя практически е джудже – ка-

за тя, обръщайки носа си нагоре. Свих се, сякаш бях ударена.

Без да сваля очи от мен, мъжът, който разбрах, че се казва Тайлър, каза на жената с тон, който ме накара да потрепера и да благодаря на небесата, че думите му не са насочени към мен.

– Ани, аз съм този, който избира кандидатите. После, Елия. И тя не е джудже. Тя е *миньон*. Жена, която се вписва перфектно в ръцете на мъжа. Усмихна ми се и аз почувствах бузите ми да се зачервяват.

Играч!! Думата проблесна в съзнанието ми в неоновите светлини. Опитах се да запазя самообладание и да не позволя да бъда засегнат от съблазняването в думите му.

Жената отстъпи и младият мъж най-накрая сложи гривната на китката ми. Плешивият мъж плесна с ръце и каза:

– Тези от вас с гривните, отидете подред към червената стая. Останалите сте свободни да си вървите. Благодаря ви!

Тайлър

Седях на един стол в офиса си, гледах движението на Вегас през прозореца, който се простираше от едната страна на стаята до другата. В този час Градът на греха тъкмо започваше да се раздвижва, готов да приеме комарджиите, туристите и хората от всички сфери на живота по улиците и заведенията си. Ярките знаци скоро ще бъдат запалени като цветни маяци, за да примамят всеки, който е на улицата, нетърпелив да похарчи всичките си пари в казината на града.

Винаги съм обичал това. Всъщност, аз бях мъж на нощта. Обичах неоновите светлини, които светеха в тъмното небе, звънтенето на игралните автомати, звуците на смях и докосващи се чаши, докато туристите и професионалните играчи се разпределяха по масите за покер, двадесет и едно и Бакара.

Бях отгледан по средата на цялата тази суета във Вегас. Баща ми, известен професионален играч, прекарваше дните си на масите. Бяхме само двамата понеже майка ми, известна танцьорка по онова време, избяга с богат, собственик на ранчо в Тексас и никога не погледна назад. Бях само на 5 по онова време, затова баща ми ме вземаше навсякъде със себе си. Това включваше основните казина в града.

Научих се да броя карти, преди да мога да напиша цялото си име. На десет вече бях легенда сред големите комар-

джии и можех да играя по-добре от баща ми. На 17, аз го загубих. Умря е от чернодробна цироза, причинена от тежкото му пиене. Когато бях на 18, спечелих първия си милион на турнир в града.

Скоро купих Роял, първото ми казино и станах бизнесмен. Тук научих всичко за новия си бизнес. Следвайки съвета на баща ми да си държа главата на мястото и винаги да инвестирам парите си отговорно, започнах да успявам и да правя пари – много пари. Днес казината от Групата Уилямс – Роял, Мистъри и Лъкжъри, които бяха моята гордост и радост, бяха трите най-големи казина във Вегас и аз бях много горд с тях.

Естествено, живеешки в Града на греха, имах два порока: хазарт и жени. Първия беше част от това, което бях. Бях отгледан да бъда човек, който залага и не само на масите. Залагах със себе си в ситуации, в които попадах. Нещата като, колко време ще отнеме да се постигне самоналожена цел, колко от определено упражнение може да понесе тялото ми, колко време ще отнеме да вкарам една жена в леглото си и колко бързо ще ми омръзне... което ме води към втория ми порок.

Вижте, аз харесвах жените. Много. Всички видове: блондинки, брюнетки, високи, ниски, кльоцава, с извивки. Винаги съм имал зашеметяваща жена на ръката си и те обикновено боготворяха земята, по която стъпвах и правех всичко, за да ми угодят, както в леглото, така и извън него. Очевидно,

моите срещи бяха много добре компенсирани с ефектен секс и скъпи подаръци. Страстта течеше във вените ми, смесена с кръвта ми и беше важна част от това, което бях. Сексът беше съществена част от живота ми, точно както яденето и съня. Жалко, че не можах да намеря някой, който да ме държи заинтересован за дълго. Рекордът ми с една и съща жена беше три седмици. След това ловните ми инстинкти се включваха и аз започвам да надушвам нови предизвикателства.

Това беше мисълта, която ми създаваше такова дразнещо главоболие. Барбарела. Просто мислейки за името, караше гръбнака ми да потръпне от страх. Една луксозна танцьорка, дойде в офиса ми един прекрасен ден, за да ми покаже, че може да си разтърсва задника достатъчно добре, за да бъде една от най-известните танцьорки. Едното доведе до другото и си помислих, че тя се люлее по-добре в скута ми, отколкото на сцената.

Каква Грешка.

За някакви си 12 дни красивата силиконова блондинка се оказа в живота ми и преди да можех да хвърля заровете, тя се премести в апартамента ми. Дори се беше стигнало до там, че остави пакет тампони в шкафа в банята, можете ли да повярвате? Когато се опитах да повдигна въпроса, тя се нацупи, очите ѝ се напълниха със сълзи и правихме секс. Знам, знам, че съм с меко сърце, когато става въпрос за красиви жени.

Последният ход на Барбарела беше да се появи при бижутера в Лъкжъри и да избере годежен пръстен. Този, което се

очакваше да ѝ дам, като се откажа от свободата си за тази луда манипулаторка. Аферата ни приключи и тя загуби мястото си на танцьорка, защото продължаваше да ме следва из казината, обаждаше се на мобилния ми, и после затваряше и се появяваше в стаята ми на последния етаж на Лъкжъри, обляна в сълзи.

Елия заплаши да ми отреже члена, ако заведе още една танцьорка в леглото си и той трябваше да проведе още един досаден процес по подбор и наемане. Но как бих могъл да устоя, когато всички тези пера и лъскави бикини на птиците на Елия, както ги наричаше, имаха такъв опустошителен ефект върху мен?

– Тайлър? Един глас проехтя зад мен и се обърнах, за да видя Ани Кларк, моят личен асистент, която пресичаше стаята и идваше към мен. Тя носеше прилепнала, червена рокля, достатъчна, за да бъде чувствена, но не прекалено много, и обувки на токчета в същия цвят. Нейната коса с цвят на мед падаше на вълни по раменете ѝ и тя леко се нацупи, когато ме видя, както винаги. Знаех, че Ани умира да разшири услугите си на асистентка и в леглото ми, но беше омъжена за един от пазачите в Роял. Той беше почти два метра висок и тялото му беше три пъти по-голямо от моето и, тъй като аз обичах благосъстоянието си и исках да остана жив, правех всичко възможно да я държа на разстояние.

Тя спря пред бюрото ми и се усмихна.

– Елия току-що се обади. Той каза, че опашката се извива

покрай казиното. Тя премести теглото си върху единия си крак и зави кичур коса около пръста си.

– Каква опашка? – Попитах, объркан.

– Изборът на танцьорка за Лъкжъри. Освен Барбарела, други две птици отлетяха в друго казино – обясни тя и се засмя. – Мога да проведа предварителната селекция вместо теб, ако искаш.

– Какво? Тя луда ли беше? Предварителната селекция беше една от най-забавните части и винаги беше провеждана от мен.

– Не благодаря. Станах и си облякох якето. – Ще спазя традицията. Вижте дали асистентът на Елия може да се справи с организирането на избраните или дали се нуждае от твоята помощ.

Прекосих стаята и се отправих към приемната, където Ани работеше с Мег, една дама, която беше почти на 50, и беше нейния асистент.

Когато Ани изтича до бюрото и позвъни, аз отидох до асансьорите и взех един до приземния етаж и след това отидох до мястото, където щеше да се състои подбора. Лобито на хотела беше празно по това време, с изключение на странните един или двама туристи отправени към изхода в търсене на приключения във Вегас. Лобито бе много по-натоварено през нощта, когато гостите и зрителите на *театър Блубелс* влизаха по италианския мраморен под.

Подминах масите за хазарт, кимайки за поздрав на някол-

кото служители от следобедната смяна, които се усмихнаха, когато ме видяха. Извадих късметлийската си монета от джоба на самото ми и адреналинът на предизвикателството започна да тече във вените ми. Спрях се на вратата и видях огромната опашка от танцьорки, която обикаляше цялата стая. По-голямата част от тях бяха високи жени с крушовидни тела и се обзалагам, че и помагайки на Елия да избере новите птици, аз също щях да си избера моята нова любовница сред тях. Такава, която нямаше да бъде избрана за Лъкжъри, очевидно, иначе Елия щеше да ме убие.

Погледнах наоколо към красивите жени и се усмихнах, мислейки, че има много възможности за двете позиции, но едно движение в средата на опашката привлече вниманието ми. Червенокоса, много по-ниска от повечето танцьорки, които бяха там, се огледа наоколо, изглеждайки изненадани от броя на хората, чакащи реда си. След като в знак на изненада отвори широко очи и уста, във формата на сърце и с яркочервено червило, в почти същия цвят като косата ѝ, която падаше чувствено на вълни надолу по гърба ѝ, тя тръгна към края на опашката, леко поклащайки бедрата си с грация, която ме накара да мисля за балерина, въпреки извивките ѝ. Тя беше ниска, не повече от 1.60 метра. Червенокосата сложи чантата си на пода и докато другите момичета говореха на висок глас, смееха се и се шегуваше помежду си за това кой ще бъде избран, тя започна да загарява. Изглеждаше много съсредоточена. Движенията ѝ, които трябваше да бъ-

дат практични и само да стоплят мускулите и да я подготвят за прослушването, ме развълнуваха по начин, който не бях чувствал дълго време, или, за да бъда по-точен, никога.

Никога не бях имал малка любовница като нея и се чудех какво би било чувството на тялото ѝ до моето. Тази мисъл събуди едно диво чувство на страст, но освен това, и на желание да се грижа и да защитавам тази красива жена пред мен. Това чувство ме изплаши и се захванах с предварителния подбор преди да отида при нея, да я избира и да я хвърля през рамо и я имам точно там, в средата на стаята, като пещерняк. *Успокой се, Уилямс!* Казах си. Бях сексуален, но не и перверзен тип.

Обзаложих се, че ще мога да игнорирам червенокосата, минавах покрай нея без да погледна в нейната посока – бях сигурен, че погледа с крайчеца на окото не се брои. Чувствайки се малко възбуден и притеснен, отидох при Елия, който ме чакаше до Пеги, асистентката му и Брайън, неговия стажант, която той беше взел под крилото си откакто го беше намерил да се разхожда зад казиното, търсейки храна и място за спане. Той го правеше, откакто бе загубил родителите си и след като вече не го приемаха в приютите, защото е станал на осемнадесет преди 2 месеца.

– Тай – каза Елия, докато се здрависа и се засмя. – Готов ли си за предварителна селекция?

Тези предварителни селекции за казиното на Уилямс вече бяха легендарни в града. Този избор беше част от естестве-

ния чар на нашите спектакли и създаде още по-голямо очакване сред момичетата. Те бяха много конкурентоспособни една с друга и бяха направили всичко, за да бъдат избрани, дори и ако не бяха избрани да бъдат от главните танцьорки.

– Разбира се – казах аз и след като го поздравих, прибрах късметлийската си монета обратно в джоба си. После чух звука на точетата по пода. Докато се обърнах, видях Ани да пресича стаята към нас с клипборд в ръката си. – Хайде да започваме?

Започнахме да вървим надолу по опашката. Предварителният подбор за танцьорки за казината на Уилямс е резултат от красота, харизма, чувственост и, разбира се, късмет. Докато вървахме бавно покрай конкурентките, аз посочвах онези, които по някакъв начин грабваха вниманието ми. Тези, които бяха избрани, бяха идентифицирани чрез гривна и отведени в театъра. Процесът беше напълно случаен и без никакви основни изисквания освен да отговарят на исканията ми за добър вкус.

Понякога Елия прошепваше нещо в ухото ми за едно момиче или друго, което бях пуснал, но което беше привлякло вниманието му. Неговото мнение беше много уместно, тъй като той имаше добро око за техниката.

Вървахме по протежение на цялата опашка от красивите жени, които правеха всичко възможно да заемат секси пози, цупене с цветните си устни и изпъчвайки своите бюстове, за да покажат своите атрибути, колкото е възможно по-добре.

Обикновено, посочвах две или три, може би дори четири, жени, които щяха да танцуват за мен на друго място. Очевидно, една по една, понеже бях разбрал отдавна, че танцьорките мразят да споделят шоуутата си. Но досега, въпреки че намерих някои които бяха мой тип, не че изисквах много, не бях усетил онзи ловен инстинкт. *Какво ставаше?*

Стигнахме до последната част от опашката и очите ми веднага отидоха при последната танцьорка. Червенокосата. Малък проблем, който със сигурност щеше да се превърне в голямо главоболие за мен. Да я избира щеше да е толкова лошо на толкова много нива, че дори не трябваше да се замислям.

Не е достатъчно висока, помислих си.

Тя може да компенсира това, танцувайки добре, ми каза стговорчивата ми половина.

Няма достатъчно физическа сила да танцува добре, оспорих аз.

Красотата ѝ компенсира всичко останало, отговори другата ми половина.

Има много други красиви жени, казах си, докато погледа ми падна върху нея, оценявайки всяка извивка на тялото ѝ.

Никоя от другите не е толкова секси колкото нея. Никоя от другите не предизвиква тази буйна страст в теб, мърмореше подсъзнанието ми, когато посочих случайна блондинка, въпреки неодобрението на Елия.

Извадих си късметлийската монета от джоба. Ези, щях да

я избира. Тура, щеше да остане навън.

Очите ни се срещнаха и почти усетих, че въздухът вибрира между нас, с желание и нещо друго, което не можех да обясня. Погледнах надолу и видях монетата в ръката си.

– И нея – казах, посочвайки *la belle petite* с брадичката си, без да сваля очи от нея.

Изведнъж Ани запротестира, като за първи път оспори моя заповед.

– Тай, видя ли размера ѝ? Тя е на практика джудже.

Без да сваля очи от червенокосата, аз поставих Ани на мястото ѝ. Ще трябва да си поговоря с нея много скоро.

– Ани, аз съм този, който избира кандидатите. После, Елия. И тя не е джудже. Тя е *миньон*. Жена, която пасва перфектно в ръцете на мъжа. Усмихнах се и *la belle petite* изглежда да се изчерви.

Вече усетих вълнението от лова, което преминаваше във вените ми. Докато Елия ръкопляскаше с ръце и издаваше заповеди на предварително избраните кандидати, аз се обзаложих, че ще имам момичето в леглото си същата вечер. И нямаше да спим.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.